

Sprawa C-153/21

Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zgodnie z art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem

Data wpływu:

5 marca 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunal administratif (Luksemburg)

Data wydania orzeczenia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

1 marca 2021 r.

Strona skarżąca:

A

B

C, prawnie reprezentowany przez swoich rodziców

Druga strona postępowania:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg (sąd administracyjny Wielkiego Księstwa Luksemburga)

(druga izba)

WYROK

I. Przedmiot postępowania głównego

- 1 A i B wnieśli skargę o uchylenie decyzji przyjętej w dniu 8 grudnia 2020 r. przez ministre de l'Immigration et de l'Asile (ministra ds. imigracji i azylu, zwanego dalej „ministrem”) stwierdzającej niedopuszczalność wniosku o udzielenie

ochrony międzynarodowej dla ich małoletniego dziecka C i nakazującej im opuszczenie terytorium.

II. Co do prawa

1. Prawo międzynarodowe i prawo Unii

- 2 Karta praw podstawowych Unii Europejskiej (zwana dalej „kartą”) stanowi w art. 24, zatytułowanym „Prawa dziecka”:

„[...]

2. We wszystkich działaniach dotyczących dzieci, zarówno podejmowanych przez władze publiczne, jak i instytucje prywatne, należy przede wszystkim uwzględnić najlepszy interes dziecka.

[...]”.

- 3 Dyrektywa 2011/95/UE¹ stanowi w art. 23:

„1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość utrzymania jedności rodziny.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby członkowie rodziny beneficjenta ochrony międzynarodowej, którzy osobiście nie kwalifikują się do otrzymania takiej ochrony, zostali uprawnieni do ubiegania się o świadczenia, o których mowa w art. 24–35, zgodnie z krajowymi procedurami i w zakresie odpowiednim do osobistego statusu prawnego danego członka rodziny.

[...]”.

- 4 Dyrektywa 2013/32/UE² stanowi w art. 33 ust. 2:

„Państwa członkowskie mogą uznać wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny wyłącznie jeżeli:

a) inne państwo członkowskie udzieliło już ochrony międzynarodowej; [...]”.

- 5 Rozporządzenie (UE) nr 604/2013³ (zwane dalej również „rozporządzeniem Dublin III”) stanowi w art. 21 ust. 1:

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

„W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym został złożony wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, uznaje, że inne państwo członkowskie jest odpowiedzialne za rozpatrywanie wniosku, może, tak szybko jak to możliwe, i w każdym przypadku w ciągu trzech miesięcy od daty złożenia wniosku w rozumieniu art. 20 ust. 2 zwrócić się do innego państwa członkowskiego o przejęcie wnioskodawcy.

[...]”.

- 6 Wreszcie strony powołują się także na art. 3 EKPC i dyrektywę 2008/115/WE⁴.

2. Prawo krajowe

- 7 Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire (ustawa z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie ochrony międzynarodowej i ochrony czasowej; Mémorial A255 z dnia 28 grudnia 2015 r.) (zwana dalej „ustawą z dnia 18 grudnia 2015 r.”) stanowi:

„Artykuł 5:

Nieusamodzielniona osoba małoletnia ma prawo wystąpić o ochronę międzynarodową za pośrednictwem swoich rodziców lub każdego innego dorosłego członka rodziny, lub za pośrednictwem dorosłej osoby sprawującej nad nią władzę rodzicielską, lub za pośrednictwem administratora ad hoc”.

„Artykuł 28:

[...]

2. Oprócz przypadków, w których wniosek nie jest rozpatrywany na podstawie ust. 1, minister może podjąć decyzję o niedopuszczalności bez sprawdzania, czy spełnione są warunki udzielenia ochrony międzynarodowej, w następujących przypadkach:

a) inne państwo członkowskie Unii Europejskiej udzieliło już ochrony międzynarodowej; [...]”.

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 182, s. 31).

⁴ Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

III. Stan faktyczny i okoliczności poprzedzające postępowanie

- 8 A i B, będący obywatelami syryjskimi, uzyskali status beneficjentów ochrony międzynarodowej w Grecji w dniu 16 listopada 2018 r. dla nich samych oraz dla ich małoletnich dzieci. W dniu 17 grudnia 2019 r. złożyli we własnym imieniu i w imieniu ich dziecka wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej w Wielkim Księstwie Luksemburga. W dniu 27 stycznia 2020 r. złożyli wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej dla ich dziecka C, które urodziło się w międzyczasie w Wielkim Księstwie Luksemburga.
- 9 W dniu 11 lutego 2020 r. organy luksemburskie wniosły do organów greckich o readmisję A, B oraz ich małoletnich dzieci na podstawie dyrektywy 2008/115/WE, który to wniosek organy greckie zaakceptowały w dniu 12 lutego 2020 r.
- 10 Decyzją z dnia 13 lutego 2020 r. minister uznał wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalne na podstawie art. 28 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 18 grudnia 2015 r. ze względu na to, że skarżący korzystali ze statusu uchodźcy w Grecji, i nakazał im opuszczenie terytorium.
- 11 W dniu 4 marca 2020 r. skarżący wnieśli skargę o uchylenie decyzji z dnia 13 lutego 2020 r.
- 12 Wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2020 r. tribunal administratif, oddalił tę skargę poza częścią dotyczącą dziecka C. Uzasadnienie tego wyroku stanowi, w szczególności, co następuje:

„[...] z żadnej informacji z akt sprawy administracyjnej nie wynika, aby w dniu wydania decyzji przez ministra, czyli w dniu 13 lutego 2020 r., dziecku [C] został [przyznany] status uchodźcy przez organy greckie. W ich wiadomości elektronicznej z dnia 12 lutego 2020 r. organy greckie dokładnie wskazały, że przyjmują na swoje terytorium wszystkich członków rodziny [...] na podstawie art. 6 dyrektywy 2008/115/WE, uzasadniając ich przyjęcie faktem, że członkom rodziny »1–7«, czyli wszystkim członkom rodziny [...] poza [dzieckiem C] – które to dziecko było ósme na liście -, przyznano status uchodźcy. Przedstawiciel rządu wyraźnie zauważa zresztą w odpowiedzi na skargę, że dziecko [C] nie korzysta jeszcze oficjalnie ze statusu uchodźcy, a status ten zostanie mu przyznany w przypadku powrotu do Grecji jedynie wtedy, gdy zostaną podjęte kroki administracyjne w tym zakresie. W związku z tym dziecko [C] należy uznać nie za beneficjenta ochrony międzynarodowej, lecz za osobę ubiegającą się o udzielenie ochrony międzynarodowej, przy czym strona będąca państwem nie przedstawiła zresztą żadnej podstawy prawnej dla swoich twierdzeń, zgodnie z którymi dziecku automatycznie przyznaje się status uchodźcy przy uzyskaniu tego statusu przez jego rodziców. [...] sporna decyzja, w zakresie w jakim dotyczy [dziecka C], zostaje uchylona [...]”.

Tribunal administratif oddalił pozostałe zarzuty, w drodze których skarżący podnosili trudności materialne i medyczne oraz ryzyko zmierzenia się w Grecji z warunkami życia, które można by uznać za nieludzkie i poniżające traktowanie.

- 13 W dniu 27 sierpnia 2020 r. organy greckie potwierdziły, że ośmiu członków rodziny zostanie przyjętych na terytorium greckie oraz że w momencie przybycia oraz po zarejestrowaniu dziecko C otrzyma zezwolenie na pobyt równoważne z tym posiadanym przez pozostałych członków rodziny i będzie mogło korzystać z tych samych świadczeń jak te przyznane beneficjentom ochrony międzynarodowej w Grecji.

Pismo organów greckich ma następujące brzmienie:

„As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the [...] family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from [...] to [...].

With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [...].”

- 14 W drodze decyzji z dnia 8 grudnia 2020 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) minister uznał wniosek o udzielenie dziecku C ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny ze względu na to, że korzysta ono ze statusu uchodźcy w Grecji. Uzasadnienie tej decyzji jest następujące:

„[...] należy przypomnieć, że decyzją ministra z dnia 13 lutego 2020 r. wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej dotyczące całej rodziny zostały uznane za niedopuszczalne, przy czym są Państwo beneficjentami ochrony międzynarodowej w Grecji.

[...]

Jako że sąd administracyjny postanowił o uchyleniu jedynie części decyzji ministra dotyczącej Państwa syna [C], należy zaznaczyć, że decyzja o niedopuszczalności wydana w odniesieniu do wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonych przez siedmiu pozostałych członków Państwa rodziny korzysta z powagi rzeczy osądzonej i na dzień dzisiejszy podlega wykonaniu.

Przypomnijmy jednak, że w dniu 12 lutego 2020 r. organy greckie po raz pierwszy potwierdziły organom luksemburskim, że wydadzą Państwa synowi zezwolenie na pobyt przy Państwa powrocie do Grecji.

W dniu 27 sierpnia 2020 r. [...] organy greckie wyjaśniły [...] w przedmiocie Państwa syna urodzonego w Luksemburgu, że zostanie mu wydane zezwolenie na pobyt równoważne z Państwa zezwoleniem i że będzie on korzystał ze wszystkich świadczeń związanych ze statusem uchodźcy w Grecji zgodnie z art. 24–35 dyrektywy 2011/95/EU.

Wreszcie w dniu 4 listopada 2020 r., w ramach wniosku o przejęcie dotyczącego wyłącznie Państwa syna [C] skierowanego do organów greckich na podstawie rozporządzenia Dublin III, organy te ponownie potwierdziły, że [C] będzie korzystał ze wszystkich praw związanych ze statusem uchodźcy po Państwa przybyciu do Grecji i na zwykły wniosek jego rodziców. Grecja odmówiła ponadto jego wtórnego przejęcia na podstawie rozporządzenia Dublin III, ponieważ korzystają już Państwo ze statusu uchodźców, [a readmisja] w Grecji całej rodziny wraz z [C] została już uzgodniona.

[W konsekwencji zgodnie z art. 28 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 18 grudnia 2015 r.] wniosek o udzielenie Państwa synowi [C] ochrony międzynarodowej jest również niedopuszczalny [...].

Dodajmy, że bez wątpienia w najlepszym interesie dziecka, a zatem w interesie [C], jest, aby żyć i rozwijać się u boku rodziców, tudzież utrzymywać wokół niego jedność rodziny. Tymczasem są Państwo właśnie zobowiązani do opuszczenia tego terytorium i udania się do Grecji, i w konsekwencji ewidentnie w interesie [C] jest pozostanie u boku jego rodziców oraz towarzyszenie Państwu w ramach wydalenia do Grecji, zwłaszcza, że korzysta on z formalnej i wyraźnej gwarancji ze strony organów greckich w zakresie korzystania z praw związanych ze statusem beneficjenta ochrony międzynarodowej.

Wreszcie należy zasygnalizować, iż z posiadanych przez nas informacji nie wynika, aby Państwo lub Państwa syn musieli obawiać się niehumanitarnego i poniżającego traktowania w rozumieniu art. 3 europejskiej konwencji praw człowieka, czy też art. 4 karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

[...]”.

- 15 W dniu 28 grudnia 2020 r. skarżący złożyli w tribunal administratif skargę o uchylenie tej decyzji.

IV. Dyskusja

1. Argumenty skarżących

- 16 Skarżący oświadczają, że są Syryjczykami pochodzenia kurdyjskiego. W Grecji nie znaleźli ochrony i bezpieczeństwa, jakich szukali. Jako osoby ubiegające się o ochronę międzynarodową zostali skonfrontowani ze skrajnie ubogimi warunkami zakwaterowania, a gdy uzyskali ten status stracili wszelkie prawa do zakwaterowania. Żyli w tak dużym ubóstwie, że musieli przeszukiwać śmietniki restauracji, aby znaleźć jedzenie. Ich dzieci nie chodziły do szkoły. Byli przedmiotem agresji ze względu na ich kurdyjskie pochodzenie. Gdy zdiagnozowano nowotwór u ich dziecka [D], byli zmuszeni zabrać je do szpitala oddalonego 350 km od ich miejsca zamieszkania. Podczas leczenia ich dziecka, które trwało kilka miesięcy, musieli spać w parkach lub u znajomych. Po miesiącach oczekiwania na przyznanie im nowego lokum, obawiając się życia na ulicy oraz z uwagi na to, że B była w ciąży, skarżący postanowili przybyć do Luksemburga. Po dotarciu do Luksemburga ich dziecko [D] zostało poddane leczeniu, korzystało następnie z obserwacji onkologicznej i jest w stanie remisji.
- 17 Co do prawa skarżący podnoszą naruszenie art. 28 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 18 grudnia 2015 r. transponującej art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32 do prawa krajowego. Ich zdaniem przypadek ich syna nie wchodzi w zakres tego przepisu, który znajduje zastosowanie jedynie, gdy dana osoba otrzymała ochronę międzynarodową. Ponadto nie ma żadnego dowodu wskazującego, że ochrona taka zostałaby mu przyznana po przybyciu do Grecji, jako że uzyskanie zezwolenia na pobyt jest uwarunkowane podjęciem pewnych kroków przez samych skarżących. Dodatkowo, nawet przy założeniu, że skarżący dokonają wymaganych kroków, organy greckie nie zobowiązały się w sposób wyraźny do przyznania tego statusu, a jedynie wskazały na możliwość uzyskania korzyści wynikające z praw związanych ze statusem beneficjenta ochrony międzynarodowej. Wreszcie wydalenie C do Grecji powodowałoby pozbawienie wszelkiej skuteczności (effet utile) praw wynikających ze statusu osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej, w szczególności prawa do indywidualnego badania jej wniosku.
- 18 Następnie, zdaniem skarżących, zaskarżona decyzja narusza art. 21 ust. 1 rozporządzenia Dublin III, ponieważ minister powinien był przewidzieć odesłanie dziecka C na podstawie owego rozporządzenia, w zakresie w jakim w Grecji nie będzie ono uznane za beneficjenta ochrony międzynarodowej, a jedynie za osobę ubiegającą się o udzielenie tej ochrony.
- 19 Skarżący podnoszą naruszenie art. 3 EKPC i art. 4 karty, jako że Grecja jest „modelowym przykładem nieprawidłowości systemowych”. Powołują się w tym względzie na wyrok z dnia 21 stycznia 2011 r. w sprawie M.S.S. przeciwko Belgii i Grecji (CE:ECHR:2011:0121JUD003069609), w którym Europejski Trybunał Praw Człowieka (ETPC) orzekł, że warunki przyjmowania osób ubiegających się o udzielenie ochrony międzynarodowej w Grecji stanowią traktowanie niezgodne

z art. 3 EKPC i art. 4 karty. Powołują się w tym względzie również na wyroki Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 marca 2019 r., Ibrahim i in. (C-297/17, C-318/17, C-319/17 i C-438/17, EU:C:2019:219) oraz Jawo (C-163/17, EU:C:2019:218).

- 20 Ponadto, zdaniem skarżących, zaskarżona decyzja jest sprzeczna z art. 24 karty. W najlepszym interesie C jest zbadanie jego wniosku w Luksemburgu. Minister nie uzasadnia proporcjonalności jego decyzji. W wyroku z dnia 21 grudnia 2001 r. w sprawie Şen przeciwko Niderlandom Pays-Bas (CE:ECHR:2001:1221JUD003146596) ETPC orzekł, że w celu wyważenia interesu publicznego oraz najlepszego interesu dziecka należy uwzględnić trzy czynniki: wiek dziecka, sytuację w kraju pochodzenia oraz stopień zależności od jego rodziców. ETPC doprecyzował to stanowisko w wyroku z dnia 3 października 2014 r. w sprawie Jeunesse przeciwko Niderlandom (CE:ECHR:2014:1003JUD001273810). W najlepszym interesie C jest pozostanie w Luksemburgu z jego rodziną. Skarżący podnoszą w tym względzie bezbronność pozostałych członków rodziny, traumatyczne przeżycia, które zmiana środowiska może powodować u ich dzieci, i ubóstwo materialne, na jakie cała rodzina jest narażona w Grecji. Wreszcie skarżący podnoszą ryzyko naruszenia art. 4 karty, do którego doszłoby w wyniku samego ich wydalenia. Powołują się w tym względzie na wyrok z dnia 16 lutego 2017 r., C.K. i in. (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, pkt 68), w którym Trybunał orzekł, że cierpienie spowodowane naturalnie powstałą chorobą, czy to fizyczną, czy psychiczną, może być objęte zakresem art. 3 EKPC, gdy ulega ono pogorszeniu lub istnieje ryzyko jego pogorszenia w następstwie traktowania, za które organy mogą być odpowiedzialne.
- 21 Wreszcie, zdaniem skarżących, należy skierować do Trybunału pytania prejudycjalne, których brzmienie może być następujące:

„1. Czy art. 33 ust. 2 lit. a) [dyrektywy 2013/32/UE] pozwala państwu członkowskiemu na uznanie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny ze tego względu, że inne państwo członkowskie zapewnia to pierwsze państwo, iż przyzna danej jednostce, pod warunkiem że spełni ona konieczne formalności, zezwolenie na pobyt oraz prawa zagwarantowane w art. 24–35 [dyrektywy 2011/95/UE]?”

2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie – czy od decyzji o zastosowaniu lub niezastosowaniu art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE w stosunku do dziecka należy, jeśli nie, to czy można, odstąpić na podstawie prawa międzynarodowego dotyczącego praw dziecka, w szczególności międzynarodowej konwencji o prawach dziecka i orzecznictwa komitetu praw dziecka?”

2. Argumenty ministra

- 22 Minister wnosi o oddalenie skargi. Po pierwsze, zaskarżona decyzja opiera się na art. 28 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 18 grudnia 2015 r. Przepisu tego nie można nie

zastosować tylko dlatego, że dziecko C nie jest jeszcze oficjalnie beneficjentem ochrony międzynarodowej w Grecji, której to ochrony organy greckie nie mogą mu udzielić po prostu dlatego, że znajduje się ono na terytorium luksemburskim. Ponadto organy greckie i luksemburskie należycie uwzględniły najlepszy interes dziecka. Ponieważ A i B są już beneficjentami ochrony międzynarodowej w Grecji, ich dzieci, nawet urodzone po przyznaniu tego statusu, korzystają de facto z tej samej ochrony. Organy greckie wyraźnie przyznały bowiem, że C nie jest osobą ubiegającą się o udzielenie ochrony międzynarodowej, lecz beneficjentem takiej ochrony, przy czym jego rodzice muszą po prostu uregulować jego sytuację administracyjną. Organy greckie oddaliły wniosek o przejęcie dziecka C przedstawiony przez organy luksemburskie na podstawie rozporządzenia Dublin III ze względu na to, że dziecko należy uważać za beneficjenta ochrony międzynarodowej. Minister odnosi się w tym względzie do wiadomości elektronicznych organów greckich z dnia 4 listopada 2020 r. i 27 sierpnia 2020 r. W tej ostatniej wiadomości organy te odwołały się do praw przyznanych beneficjentowi ochrony międzynarodowej i do przepisów dyrektywy 2011/95, co dowodzi, że uznają one C za beneficjenta ochrony międzynarodowej.

- 23 W drugiej kolejności minister słusznie podjął pierwszą decyzję dla całej rodziny, aby uniknąć naruszenia zasady najlepszego interesu dziecka. W interesie C nie jest pozostanie na terytorium luksemburskim, ale bycie u boku jego rodziny w Grecji, gdzie wszyscy pozostali członkowie są beneficjentami ochrony międzynarodowej. Orzecznictwo krajowe potwierdza, że losy wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej dla małoletniego dziecka, nawet urodzonego w Luksemburgu, dzielą losy wniosku jego rodziców.
- 24 Jeśli chodzi o zarzut dotyczący naruszenia art. 3 EKPC i art. 4 karty, minister odwołuje się do wyroku tribunal administratif z dnia 3 sierpnia 2020 r., w którym sąd ów orzekł, iż w przypadku powrotu do Grecji skarżącym nie zagraża traktowanie niezgodne z tymi postanowieniami. Żaden poważny argument nie pozwala stwierdzić, że dziecku C osobiście zagraża bycie poddanym takiemu traktowaniu.

V. Ocena sądu odsyłającego

- 25 Drugie pytanie zaproponowane przez skarżących zmierza w istocie do ustalenia, czy w niniejszej sprawie decyzja o niedopuszczalności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jest zgodna z art. 24 karty, który ustanawia w prawie Unii zasadę najlepszego interesu dziecka.
- 26 Sąd odsyłający przypomina wydany przez niego wyrok z dnia 3 sierpnia 2020 r., w którym stwierdził, że w chwili wydania decyzji ministra w dniu 13 lutego 2020 r. nic nie wskazywało na to, że organy greckie przyznały dziecku C status uchodźcy ani że dziecku automatycznie udzielony zostanie status uchodźcy przy uzyskaniu tego statusu przez jego rodziców.

- 27 W wyroku z dnia 4 października 2018 r., Ahmedbekova (C-652/16, EU:C:2018:801, pkt 68), Trybunał orzekł: „Należy zauważyć, że dyrektywa 2011/95 nie przewiduje możliwości takiego rozszerzenia statusu uchodźcy lub statusu przyznanego w drodze ochrony uzupełniającej na członków rodziny osoby, której przyznano ten status. Z art. 23 tej dyrektywy wynika bowiem, że przepis ten ogranicza się do nałożenia na państwa członkowskie obowiązku zorganizowania swego prawa krajowego tak, by członkowie rodziny – w rozumieniu art. 2 lit. j) rzeczony dyrektywy – beneficjenta takiego statusu, którzy osobiście nie kwalifikują się do jego otrzymania, mogli domagać się pewnych świadczeń, obejmujących w szczególności wydanie zezwolenia na pobyt, dostęp do zatrudnienia lub dostęp do edukacji, mających na celu utrzymanie jedności rodziny”.
- 28 Wynika z tego, że członkowie rodziny beneficjenta ochrony międzynarodowej nie otrzymują automatycznie tego statusu, chociaż w praktyce mają dostęp do tych samych świadczeń jak uprawniony do tej ochrony.
- 29 Organy greckie przyznają w ich piśmie z dnia 27 sierpnia 2020 r., że dziecko C nie jest beneficjentem ochrony międzynarodowej w ich państwie, i wskazują, że dziecko to będzie mogło korzystać z zezwolenia na pobyt jak i ze świadczeń określonych w art. 24–35 dyrektywy 2011/95, pod warunkiem że jego rodzice złożą w tym zakresie wnioski i dostarczą akt urodzenia ich dziecka.
- 30 Ponadto nic nie wskazuje na to, by prawo greckie przewidywało automatyczne udzielenie statusu uchodźcy małoletnim dzieciom beneficjentów ochrony międzynarodowej. Organy greckie wyjaśniają tylko, że dziecko C może korzystać z tych samych świadczeń jak te przyznane jego rodzicom, nie wskazując wyraźnie, że przyznany mu zostanie status uchodźcy.
- 31 Tym samym w ramach ścisłej wykładni art. 28 ust. 2 lit. c) ustawy z dnia 18 grudnia 2015 r. minister nie mógł wydać zaskarżonej decyzji. Organy greckie nie przyznały bowiem dziecku C statusu uchodźcy, a w świetle lektury ich pisma z dnia 27 sierpnia 2020 r. nie zamierzają przyznać mu takiego statusu po przybyciu na ich terytorium. Odnoszą się one bowiem wyłącznie do korzyści, które przyznaje się beneficjentom ochrony międzynarodowej.
- 32 W sprawie Bundesrepublik Deutschland (C-720/20) czwarte pytanie prejudycjalne, z którym zwrócono się do Trybunału, ma następujące brzmienie: „[...] czy decyzja o niedopuszczalności na podstawie analogicznego zastosowania art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE może zostać wydana w stosunku do małoletniego dziecka, które złożyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w jednym państwie członkowskim, również wtedy, gdy to nie samo dziecko, lecz jego rodzice korzystają z ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim?”.
- 33 W przeciwieństwie do organów niemieckich, które w owej sprawie przyjęły decyzję na podstawie rozporządzenia Dublin III, organy luksemburskie przyjęły

w niniejszej sprawie decyzję na podstawie art. 28 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 18 grudnia 2015 r. transponującej art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32 do prawa krajowego.

- 34 Organy greckie zapewniają, że po przybyciu do Grecji dziecko C będzie korzystał z tych samych świadczeń jak te przyznane członkom jego rodziny, z których wszyscy posiadają status uchodźcy w tym państwie. W zakresie, w jakim minister uzasadnił zaskarżoną decyzję okolicznością, że dziecko C korzysta ze świadczeń związanych z tym statusem, należy dokonać wykładni wyrażenia „udzieliło już ochrony międzynarodowej” znajdującego się w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32 w związku z art. 23 dyrektywy 2011/95 dotyczącym utrzymania jedności rodziny oraz z art. 24 karty.

VI. Uzasadnienie odesłania prejudycjalnego

- 35 Sąd krajowy jest zobowiązany zapewnić pełną skuteczność norm prawa Unii, odstępując w razie konieczności od stosowania wszelkich przepisów prawa krajowego⁵.
- 36 W niniejszej sprawie tribunal administratif orzeka w ostatniej instancji. Sąd ten musi dokonać wykładni wyrażenia „udzieliło już ochrony międzynarodowej” znajdującego się w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32. Ponieważ pozostałe zarzuty podniesione przez skarżących mają znaczenie jedynie w przypadku, gdy minister mógł uzasadnić zaskarżoną decyzję art. 28 ust. 2 lit. a) ustawy z dnia 18 grudnia 2015 r. transponującą art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32 do prawa wewnętrznego, wykładnia ta jest konieczna do wydania wyroku przez ów sąd.

VII. Pytanie prejudycjalne

- 37 Tribunal administratif wnosi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie następującego pytania:

Czy art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w związku z art. 23 dyrektywy 2011/95/UE w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony oraz z art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej można interpretować w ten sposób, że pozwala on na uznanie za niedopuszczalny wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej złożony przez rodziców w imieniu i na rzecz ich małoletniego

⁵ Wyrok z dnia 9 marca 1978 r., Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49).

dziecka w innym państwie członkowskim (w niniejszej sprawie – w Luksemburgu) niż państwo, które uprzednio udzieliło ochrony międzynarodowej wyłącznie rodzicom oraz braciom i siostram dziecka (w niniejszej sprawie – Grecja) ze względu na to, że organy państwa, które udzieliło im ochrony międzynarodowej przed ich wyjazdem i narodzeniem dziecka, zapewniają, że po przybyciu dziecka i powrocie pozostałych członków rodziny dziecko to będzie mogło uzyskać zezwolenie na pobyt oraz korzystać z tych samych świadczeń jak te, które są przyznawane beneficjentom ochrony międzynarodowej, przy czym nie potwierdzają one jednak, że dziecku temu zostanie przyznany ad personam status beneficjenta ochrony międzynarodowej?

DOKUMENT ROBOCZY